

DYSTYNKCYJA (10) *sb f*

di- (9), dy- (1); -ti- (8), -ty- (2); -ctia (9), -kcyja (1).

sg *N* dystynkcyja (4). ◇ *G* dystynkcyjej (2). ◇ *A* dystynkcyją (1). ◇ *pl A skrót* distincti. (1). ◇ *N sg (lat.)* distinctio (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

1. Określenie istniejącej różnicy, rozróżnienie, odróżnienie [*distinctio* – rozdzielenie *BartBydg*; – rozdzielenie *Mącz 416b*; – różność, rozdział *Calep*; różność, – *distinctio*, rozeznanie *Cn*] (9) : *SarnUzn F* [2 r.]; iáko oćiec ma żywot łam w łobie/ ták dał łynowi mieć żywot w łarnym łobie rć. Iálna dyłtynctia/ między żywotem/ á żywotem/ iáko y między oycem á łynem. *NiemObr* 109.

dystynkcyja czego (2): zá tymi łłowy y diłtinctio perłon/ y łentencia piłmá łwięthego łepiey łie wykłáda *SarnUzn B7v, F*.

a. Interpretacja prawna (2) : Wradzie przypominała się ona *distinctia* naSeimie vczyniona zerozne postepki, rozno maia bydzvwaz one *ActReg* 140; Tu potrzebny iest rozdział on, co zowá *Iuristae*, *Dolus*, *lata culpa*, *levis culpa*. A to ku obiálnieniu tych kontráktów [...] Bo tá diłtinctią o wielkich rzeczách nas vpomina, y łzeroko łie ciągnie. *SarnStat* 1272.

b. Rozdział dzieła, księgi (2) : (*marg*) Pátrz w diłtincti.: 25, y 19. w iego [*Kalwina*] inłti. (–) *GrzegRóżn N2 marg*; iáko támara aż do końca teyże diłtynkcyey Grácyan piłze *CzechEp* 335.

2. Pauza, przerwa w mówieniu, znak interpretacyjny [*distinctio* – *cecha*, znak rozdzielenia *Mącz 416b*; *punktowanie* – *distinctio Cn*] (1) : Ale iełliby kto wátpił około diłtinctiey tego mieyłéa [1.*Cor* 8/6 „jeden jest Bog, Ojciec, z którego wszystko” czy „jeden jest Bog Ojciec, z którego wszystko”] niechay czyta do *Kołofenłow* 2. káp. gdzie thám ták naydzie piękny wykłád mieyłczá tegoż *SarnUzn G*.

Synonimy: **1.** rozdział, rozeznanie, różność; **2.** rozdzielenie.

JW